

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ
FESTIU IL·LUSTRAT Y LITERARI

10 CENTIMS lo número per tot arreu

DIRECTORS:

LITERARI ARTISTICH
SIMON ALSINA Y CLOS RAMON ESCALER

Preu de subscripció 2 R^s al mes.

REDACCIO: Lleona 4 últim

D. RAFEL ATCHÉ.

Quan lo concurs pera 'l modelo de la estàtua de Colón que avuy remata 'l monument que s'alsa al extrém de la Rambla davant de las Dressanas y al mitj del encreuhament del passeig que porta 'l nom del ilustre descubridor de las Américas, lo Sr. Atché tingué la gloria d'alcansar lo premi, essent per lo tant l'autor de la esbelta figura del navegant genovés. Aquesta obra sola l'hauria posat en primera fila entre 'ls escultos barcelonins, pero ja ab altrás havia conseguit aquet lloch distingit tan per los assumptos interessants que desarrolla ab lo barro com per la energia ab que treballa aqueixa pasta de que Deu feu lo primer home segons la tradició catòlica.

Un busto del *Ecce-homo* tractat com potser may cap

artista s' hi havia atrevit, fent fixar la atenció dels intelligents en lo jove Sr. Atché, que mes tart, apart d' altrás esculturas de mérit, vingué á realisar las esperanzas en lo seu talent concebudas, ab lo *mal lladre* y mes ensá ab lo busto de *St. Bruno*, apart de la estatua del gran marino y la figura representant lo regne de Leon, que també forma part del monument al ilustre genovés.

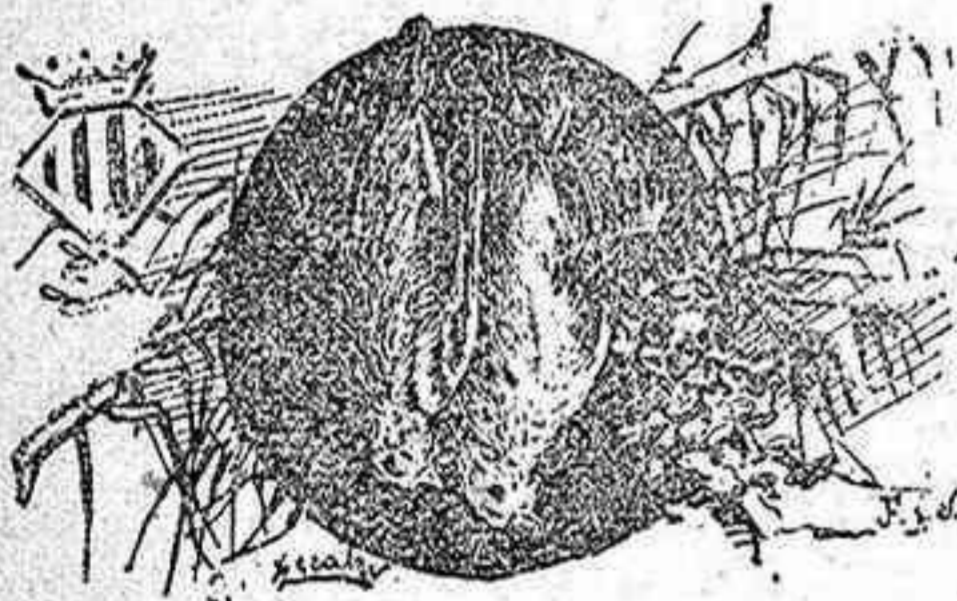
Lo Sr. Atché, es per lo tant un dels escultors que no duptém sostindrà lo lloch á que altres artistes de justa fama, han elevat l' Art en nostra estimada patria catalana.

Avis.

Per haverse romput la pedra ab que s' tiravan los dibuixos en la litografia, ha retardat un dia la sortida d' aquest número.

Es una desgracia que no esperavam y que no obstant nos servirà d' escarment pera lo successiu.

Ho advertim á nostres favoreixedors pera que no interpretin malament lo retart.

LA FESTA MAJOR

Després d' un ayguat d' aquells que 'ls llamps y trons se desbordan y diuhen que no recordan altre de semblant los vells; que 'l vent ab cops instantanis romp las velas y brancadas, y las ayguas desbordadas omplenan los soterranis; va amaneixe 'l vinticuatre, lo dia de la Mercé, mit núvol y mitj seré igual que qualsevol altre.

Pro, á la tarde com as d' oros que escapés de ser fallat, eixí 'l sol endiumenjat y brillant pera aná als toros.

Y eixí tothom decidit, nom un diluvi de gent que s' anava arreu empenyent per veure tot lo guarnit.

No es pas molt ni molt capdal

lo que 's ven fent la visita, per 'lló de no necessita adornos la Catedral; puig no mes que aquells domassos que semblan una sanfayna ab tanta de colorayna, fets nous pera 'ls actuals cassos, que ha posat l' Ajuntament á la casa de la vila, son lo mes bo de la pila de las festas que estém fent.

En Lopez, perque de feyna no 'n tingués eixa vegada, ha illuminat sa fatxada com quan va vení la reyna.

Lo Bolsin que sempre lluheix, con lo mismo va pasando, y en lo carrer de Fernando encara hi ha lo mateix.

Lo qui es nou á Barcelona prou que al veureho s' hi extasia, pro als que ho veyém cada dia avuy ja tan se 'ns endona.

Fins la Rambla 'ns sembla tosca segons recorts d' altre cas, perque ara estalviant lo gas está clar, resulta fosca.

Per so ja hi ha alguns carrers que han fet un esforç suprem perque 's yegi que obsequiém ab quelcom als forasters.

Mes es en va que 'ls extremi que hi ha bo: fora enganyifa: avuy no essent á la rifa ningú vol guanyar cap premi.

Puig fins en los jochs florals, quan no es acteeix traordinarhi, cada cop solen minvarhi mes los bons originals.

Pro mes bo que tot aixó es sapiguer ben tranquil que diumenje trenta un mil vegeren la Exposició.

Y lo diilluns, altres tants, y 'l dimars molts també 'n porta, y aixó es lo que mes importa per nostres comptes galans.

També hi ha hagut grans regatas y torneigs á dins del mar sens que s' hagin de notar desgracias; y seronatas, y fins se 'ns fa sapiguer com festa de Barcelona que hi hagué sortija bona diumenge en lo Niu Guerrer. S' ha inaugurat una plassa al Ensaxo, que es de lley perque aixís no haurá 'l servey d' aná al Bora, caminant massa.

Y als noys s' han dat una pila de medallas de debó, anant formant professó á la casa de la vila.

També techs s' han celebrat pels extrangers que veyém, lo que ab gust ho consigném si be no 'ns hi han convidat.

Tot aixó va donant fama al programa de las festas mes perque quedin ben llestas no som ni al mitj del programa.

Ab aixó ab desitj constant tal com ara ho estém fent, ab gust anirém dihent tot lo que vagi passant.

LA EXPOSICIÓ.

No sé si vostés s' haurán adonat de la influencia que la nostra Exposició exerceix sobre 'ls capellans. Sembla que 's realisi aquella obra de 'n Julio Verne titulada un *Capritxo del Dr. Ox*, qual doctor fent respirar hidrógeno als habitants de certa ciutat, cambia la calma de tots ells en una activitat y exuberancia de vida, que tot hasta las plantas, pren un desenrotllo iuusitat.

Donchs lo mateix los hi passa als capellans avuy aixís que posan los peus dintre 'l Parch. Son tots uns altres: riuhén, fuman, prenen café, aplaudeixen los fochs artificials, s' encantan mirant com la bomba puja y baixa, se tiran lo barret al clatell, retiran tart, y fins molts van ab la majordona al costat lo mateix que Joseph y Maria.

Es una victoria que hem conseguit sobre las ideas rancias y 'ls poders autocrátichs, ja que per la mateixa causa hem tret també del recinto de lo que avans era 'l sombriu cau del despotisme, lo sabor de quartels y presons que tenian sos edificis y fins als soldats que hi feyan lo que volian.

Avuy s' hi aixecan allí 'l palau de la Industria, lo de las Ciencias, lo de Bellas Arts, la casa de máquinas y altrás y altrás manifestacions de la vida del progrés illuminat tot per la última paraula de la electricitat, alegrant la vista aixís com l' esperit los joganers fochs artificials, fets ab los elements que molts vegadas han sembrat la mort entre 'l poble que are s' hi distreu y 's reuneix pera admirarlos.

Tornant donchs, als capellans, m' agrada veurels aquets dias corrent desde l' arch del saló de St. Joan fins al extrém de la secció marítima respirant l' esperit de civilisació que 's despren de tot quant hi ha portat l' home pera demostrar lo poder de sa inteligencia y de sa voluntat y m' agrada veurels perque allí 's convencen de que han sigut inútils tants mils anys de predicacions contra 'l progrés y la llibertat.

Al cap d' avall son homes com

tots nosaltres y no poden sustrauers al entusiasme que desperta la Exposició.

Alli 'ls veureu confosos ab los inglesos protestans, ab los chinos budhistas, ab los turchs cismátichs, ab los moros de Mahoma y de las huris, ab los juheus que eucara esperan lo Mesias etc. etc.

S' aturan davant de la instalació de la casa Belleville mirant com aquells feixugas máquinas se mouhen lleugeras y com si fos la cosa mes sencilla, al sol impuls d' una glopada de vapor.

S' admiran al peu d' aquells mobles voluptuosos de la secció francesa, tan diferents y mes cómodos que las poltronas de brassos de fusta y cuyro de las rectorias.

Contemplan extasiats las suaus alfombras d' en Sert germans que proclaman sa superioitrat sobre las estoras que malmeten los peus ab las costuras y las punxadas que clavan las puntas del espart.

També hi ha per aixó Sants y casullas, salomons y cálzers, pero baix la bandera francesa qual remor al ondejar besada per lo vent, ha despertat á tots los pobles del ensopiment á que 'ls feyan caure 'ls governs absoluts perad urlos á las palpentas allá hont aquets volian.

Ja no hi busquem en aquells Sants de fusta la nota del fanatisme relligiós, impresa per una ma moguda per l' esperit apocat y temórós, sino 'l cop de sizell del artista que sent bullir en son cap la poesia del Art treballant damunt la veritat del modelo.

Tot aixó ho veuhen y ho comprenen los capellans y com se senten atrets per lo superb esclat de avens que s' ha manifestat en nostra Exposició, per aixó al entrar en ella se transforman com havém dit al principi, y no s' amagan de fumar, ni de pendre café servit per noyas, ni de tirarse 'l barret enderrera á tall de tronera, ni en fi, de fer com fan tots los que no sen capellans.

Y es que ha fet més la Exposició pera conduhirlos pel cauce del progrés y de la civilisació, que quant s' ha escrit contra d' ells en folletos y periódichs, en formas tan descaradas que molts cops nos han in-

duhit á tirarlos al foch avergonyits de que hi hagi gent que escrigui certas cosas y 's digui periodista.

Lo que s' escriu ho ha de poder llegir tothom y de manera que convenci, com tothom pot anar á la Exposició pera sortirne regenerat.

LO CAP

Caput vita

I

Al cap som, y del cap parlo, y encare que prou se sap qu' essent al cap, no só al cap, per are hi volgut deixar-lo, tenia que examinarlo punt per punt y ab atenció, puig no fora de rahó que un cap haxenthe promés per resultat te dongués una carbassa ó un meló.

II

Lo treball es conciensut y ma pobre Musa sua, puig fins lo cap de la... cua es com cap reconegut. Lligar caps aquí he volgut ans d' escriure quatre nyaps, y perque no hi trobin taps accontentant als discrets si 's diu: *tants caps, tants barrets* diré: *tants versos, tants caps.*

III

Cimera del cós humá, cap-sa ossosa del cervell, xemenea del ventrell, maquinisme del pensá, gabia d' aucells, colomá, cel que sovint s' ennuvola, test, caldera, sinia, bola, magatzém de la mentida, de la inteligencia mida, mar inmens que fer udola.

IV

Olla que á tota hora bull, urna de los embolichs, calabosso dels fatichs, alta torra del orgull, hostel que tot ho recull, jerra del arrop vital, sim, termómetro, fanal, camp, fonógrafo, alambí, temple del amor diví, antre de goig infernal.

V

Golfas hont viu lo talent, niu de dolsas il-lusions, biblioteca de cansons, bambolla que enlaira 'l vent, fogó ab foch continuament, trinxera de la malicia, negre gorch de la copdicia, impremta de la memoria, santuari de la gloria, y baluart de la justicia.

VI

Tot aixó es lo cap, lector; y atributs n' hi trovaria mes de cent mil si volia fer á sa grandesa honor: massa ja n' es son valor tothom de la terra ho sap, si s' ompla á tot hora 'l pap, si los llavis son galans y treballan peus y mans, es per conservar lo cap.

VII

«Val mes ser cap d' arengada, que no pas cua de llús,» diu un refrá que está en us; y prova d' una vegada que ser cap á tots agrada y aquell que serho no pot, buscant, indagant per tot estudia ab tant d' afany, que arriba á se un cap-sigrany quan no potsé un cap de brot.

VIII

Pel cap se pot consegü al cap de vall fer forrolla, sent cap d' ala, cap de colla, cap de exercit ó motí; cap de casa os tot vehí que manté muller y fills, reporta 'l cap molts perills puig en molts ocasions, quan no un' orga de rahons se torna un' olla de grills.

IX

Qui no pensa es un cap vert, cap destornillat, cap buyt, qui á estimar juga ab descuit tot deseguit lo cap pert, aquell que no viu despert y 's casa, ja está perdut, si racional ha sigut fins allá, oblida el decoro y 's torna ó be cap de toro, ó cap de mussol banyut.

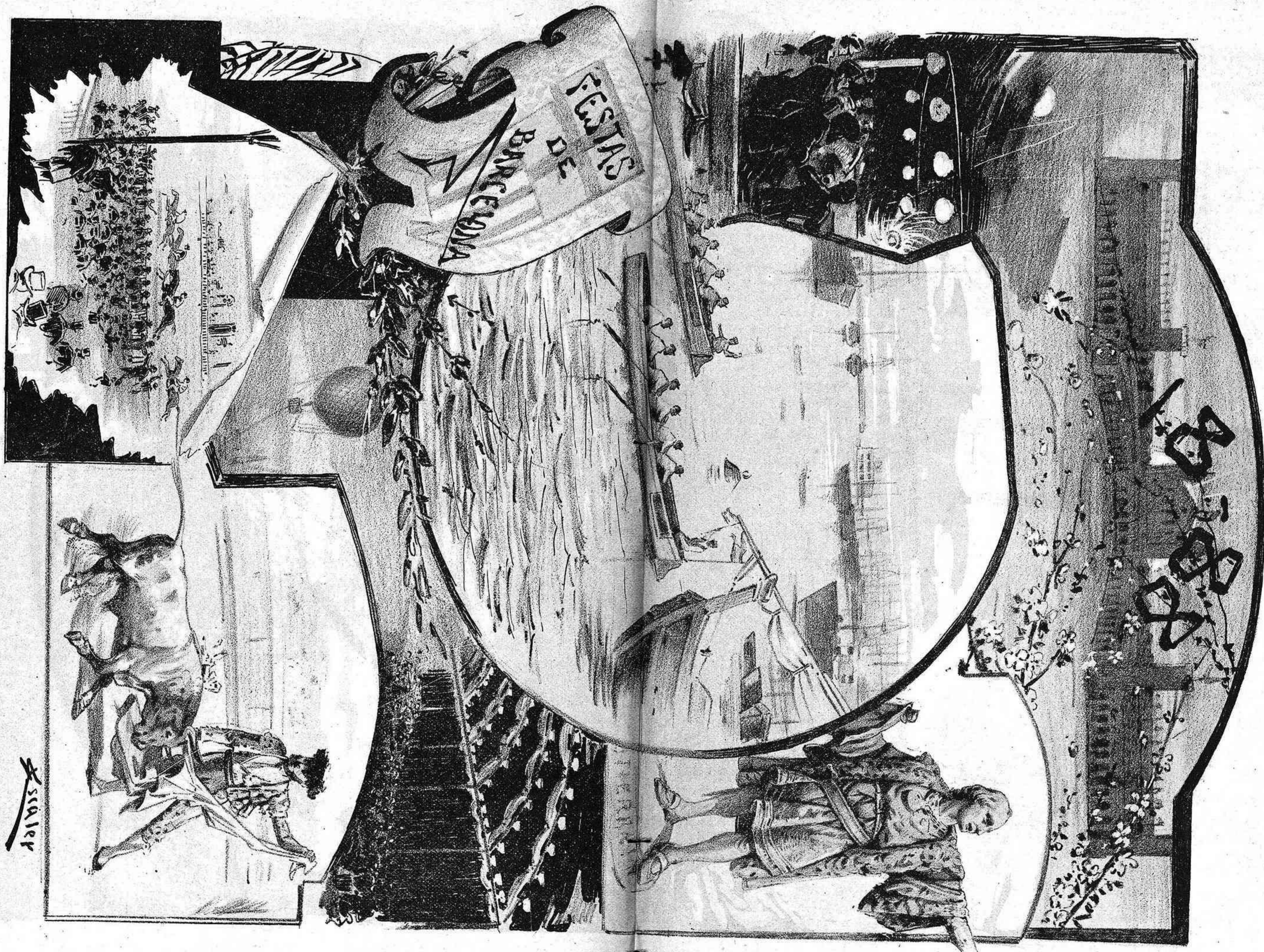
X

Lo gran Cristófol Colon matemátich á tot drap, veyent qu' era rodó 'l cap cregué qu' era rodó 'l mon; en lo cap tenim lo front y ab ideas gegantinas per coronar no caminas, mes se 't torna al arriarhi, lo Capitoli Calvari y arestas, las flors mes finas.

XI

En nostre cap resideix l' ánima segurament, y ho prova patentament qu' al cap lo cós obeheix; á morir se resisteix sent de lo tronch separat, lo cap abofetejat de la infelissa Carlota (1) cuant per lo cadafaleh bota y al butxí crida: Malvat!

(1) Carlota Carday, histórich.

Asaley

XII

En lo cap tenim cabells
negres, rossos y castanys,
que tant com passen los anys
en neu se trasformen ells,
hi ha vells que per no ser vells
s'hi posan tintas y aigotas,
altres que 'ls cauhen à motas
quedant mes pelats que un nap
y se enllardifan lo cap
ab aceite de bellotas.

XIII

No hi cap sens tapadora
sia de pel ó de drap,
lo cas es taparse 'l cap
perque 'l fum no surti à fora,
mantellina, la senyora,
mocador, la menestrada,
mariner, gorra de pala,
barretina, lo pagés,
catxutxa tot feligrés
y si es rich sombrero d' ala.

XIV

En lo cap hi veu la ciencia
lo mateix que en un mirall,
Bufon, Cubi, Linneo y Gall
ho provan fins la evidencia,
per lo cap ve la demencia,
pel cap l'home vá de tort,
exposa 'l cap lo valor,
pel cap à viure 's comensa,
y pel cap ab la Mort pensa
contemplant un cap de mort.

XV

Es lo cap, arbre fruyter,
pila eléctrica, oficina
de la oratoria, barrina,
bagul, molí paperer,
cova, nau, font del saber,
pot de rica essencia, crisma,
tomba dels recorts, abisme,
clepsa, cripta, testa, closca,
ninxo, arxiu, baldufa, rosca,
doch, vapor, taler, batisme.

XVI

Y es en fi un inmens cubell
plé de fruyta gom à gom,
que la va xarpant tothom,
mentres remena 'l cervell,
jugant à sortija ab ell
de il-lusió no 'n queda cap,
mes n'hi prent lo qui mes sap
fins que la Mort que s'atansa
li roba tota esperansa
y en aquí fineix lo cap.

JOSEPH M.ª CODOLSA

MESTRE FELIU

drama en tres actes y en vers de D. Pere
Antón Torres, estrenat la nit del 25
del actual en lo Teatro Catalá.

Si 'ls aplausos que ressonaren
al final de la obra estrenada di-
mars passat en lo Teatro Catalá
fossen de debó, creuriam que en

lo mon hi ha molta gent dolenta,
peró volém convencens que fo-
ren sols per deferencia al senyor
Anton Torres, pera demostrarli
que 'l seu desitj de portar una
pedra mes à la nostra escena es
lloable, si bé la última que hi ha
portat es de aquellas que s'han
de enretirar perque fent nosa
algú no hi ensopegui.

La venjansa es sempre repulsi-
va: quan un home te un ressen-
timent profon contra altre home,
se 'l busca, se li diu lo que fa 'l
cas, se 'l confon, se li demanan
comptes y surtilo que 'n vullgui,
pero d' aixó à venjarsen empen-
nyent à la deshonra y à la mort
à una noya de quinze anys, que
cap culpa hi té, no més perque
es filla d' un general que durant
un saqueig li va deshonrar la
seva, hi ha molta diferencia.
Consulti tothom la seva concien-
cia y judiqui y estém segurs que
'ls parers serán los mateixos.

Lo Sr. Anton Torres s'ha
equivocat y 'ls que han admés la
obra per bona, també, y 'ls ac-
tors que al ensajarla no ho han
vist, idem de idem, y no volém
atribuirho à res mes sino que à
la llum del gas surten tots los
defectes que passen desaperce-
buts durant la fosca del teatro
en l' hora dels ensajos.

Mestre Feliu, aquí l' autor li
fa fer alarde de bon catalá y 'ns
afalaga dihentnos quatre frases
patrióticas, lo mateix que don
Lluis, ja vulgars per lo que las
han gastadas altres autors, re-
sulta un infame, puig que manté
à Pepeta tretze anys, després de
robarla, no més pera esperar
una ocasió en que puga ferla la
víctima de son afany venjatiu y
aixó que ella 'l venera com à
pare y fins li porta la casa y tot,
ja que la filla deshonrada, plo-
rant la seva desgracia apenas se
gosa moure de la seva habitació
y quan ho fa, es presentantse
descomposta, ab los cabells des-
fets, delirant... y está clar, no
pot servir pera res mes.

Y qué 'n dirém de D. Lluis, lo
jefe dels catalans de la próxima
vila, que tenint à las tropas de
Felip V à la porta s'entreté
anant al hostel de Mestre Feliu
à festejarli las fillas: à Pepeta
mano à mano y à Margarida
separats per l' alsada d' un pri-
mer pis? Que admet una flor d'
aquesta pera donarla à aquella,
com si fos un assistent que va

al pla de la Boqueria à engatus-
sar las minyonas?

A més D. Lluis deu tenir set
vidas, com los gats, puig, lo se-
nyor Pere Anton Torres, pla-
giantse una escena de *La Verge
de la Roca*, lo fa saltar, pera
treurel de las mans dels caste-
llans, desde una finestra al riu,
sense que 'n resulti ab cap des-
perfecte.

No volém enfondir més, per-
que 'ns sembla que no 'n val la
pena, destinada com está la obra
à desapareixer aviat dels car-
tells: mes la veritat sia dita: à no
ser lo desenllás, que repugna,
hauria sigut un drama mes de
aquells que surten de tant en
y 'l publich tolera, perque no
tot ha de ser superior y aixis
poden ferse comparacions.

No obstant; hi ha fragments
que s' escoltan ab gust y situa-
cions que es una llástima 's per-
din en un desenllás tan desca-
bellat.

La execució estigué confiada
à las parts principals, que esta-
ban bon xichimposadas dels seus
papers y hem de per especial
menció de las senyoras Abe-la y
Cuello que 's qortaren molt be.

BERNAT PESCAIRE.

Lo discurs pro-
nunciat per D. Con-
rat Roure en la vet-
llada celebrada en
lo Teatro de la Ope-
ra, en obsequi al Sr.
Pi y Margall, debém confessar que
va agradarnos. ¡May ho hauriam dit!
Quan convé també fem justicia.

En lo Teatro Principal s' anun-
cia, pera que ho vegin los forasters,
la producció *De Madrid à Barcelona*
del verecundo Don Eloy Perillán
Buxó.

La verdadera obra *De Madrid à
Barcelona* no s' ha escrit encara,
pero ja hi ha molts datos recullits.
Y tots succulents.

Lo dilluns primer dia de llumi-
narias, la plassa de Palacio à dos
quarts de vuyt de la vetlla, estava
fosca com gola de llop: lo gas y la

electricitat brillavan per la seva ausència y gracias á aquets descuyt se 'n aná d' un gruix de pesseta com no hi hagué tres ó quatre desgracias d' un plegat ab tants cotxes com en aquella hora corrian per allí.

Si no arriba ser nit de llumina-reis ; qui sab que hauria passat!

Lo Sr. Pi y Margall ha sortit ja de Barcelona.

— Si es servit; ja está llest. Un altre. A qui li toca la tanda?

Los nous adornos de la casa de la Ciutat han agradat á uns y desagradat á altres. Aquets los troban de mal gust, aquells elegants.

Son cosas aquestas que, Deu nos quart de un ja está fet.

Y lo que deu dir lo Sr. Alcalde: Ja si acostumarán.

Tallém lo següent de *La Renaixensa*, sense ferhi comentaris, perquè no 'ls necessita:

«Sabém que 'l Sr. Alcalde Constitucional d' aquesta ciutat ha donat las ordres oportunas pera que en los dias de recepció y altres en que s' obsequie á algun personatge en la Casa de la ciutat ó en altre punt qualsevol, se prohibeixi terminantment servir res en cap mes lloch que no sia 'l destinat als convidats oficialment.

Aixó es motivat per lo que succehí en la recepció dels Jurats estrangers en la nit anterior, donchs l' Alcalde 's quedá poch menos que á solas, d' entre 'ls individus que componen l' Ajuntament, los quals reunits en amigable consorei 's feren servir lo lunch en altre lloch que no era destinat al convit oficial: per mes hi ha qui s' excusa dihent que 'l saló del Consistori nou, arreglat al efecte, era incapás pera tanta gent com hi assistí en la nit l' avans d' ahir.

Semblant oficiositat sembla que no satisfé, á qui está determinat á evitarho, pera que no 's repeteixi altra vegada.

LA MEVA

(SONET)

Té vint anys; es sencilla en sas maneras; té molt *chic*; no es dolenta, ni fingida; bon *tipet*; endressada y aixerida; y tan franca que... ¡vaja!... es de Figueras

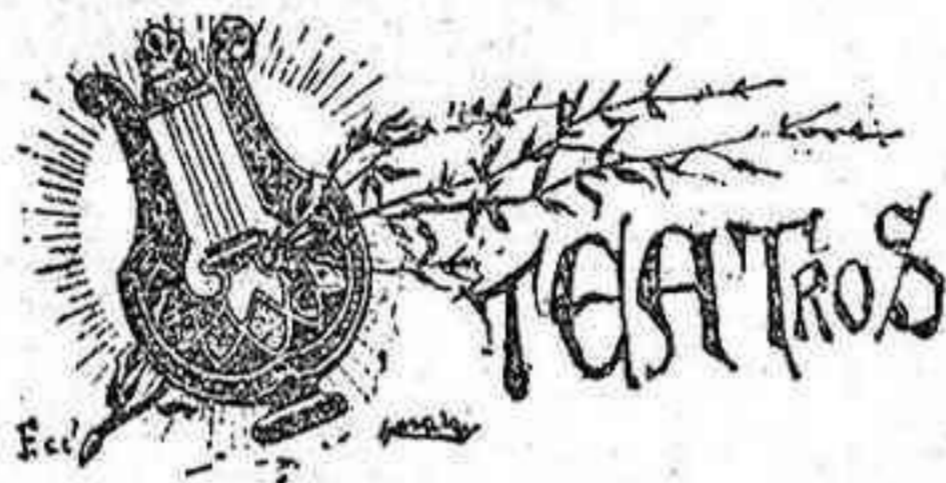
Ignocent, (no es d' aquellas rondalleras); bon geniet; afanyosa; prou instruida; educada, constant y decidida; es prudent, (no es d' aquellas tafaneras).

Elegant; á la cuyna té 'l saló: molt fineta; á l' ayguera té 'l piano: lo seu palco es darrera del taulell.

Mercé s' diu: es un ángel tot bufó: es gelosa; m' estima com demano.... No sé que volen mes... ¡¡vatúanell!!

PEPET DEL CARRIL

Barcelona 9 Setembre de 1888.

Ab las las funcions del Parch, ab las lluminarias y ab las serenatas vocals é instrumentals, sembla que 'ls teatros pera fer la competencia á tals atractius haurian de presentar novetats pera atreure gent, pero no suceheix aixis y fora del Lírich, que per actuarhi companyia nova de opera desperta mes la curiositat, los demés teatros segueixen ab lo repartori antich, de que ja n' hem parlat en las anteriors revistas.

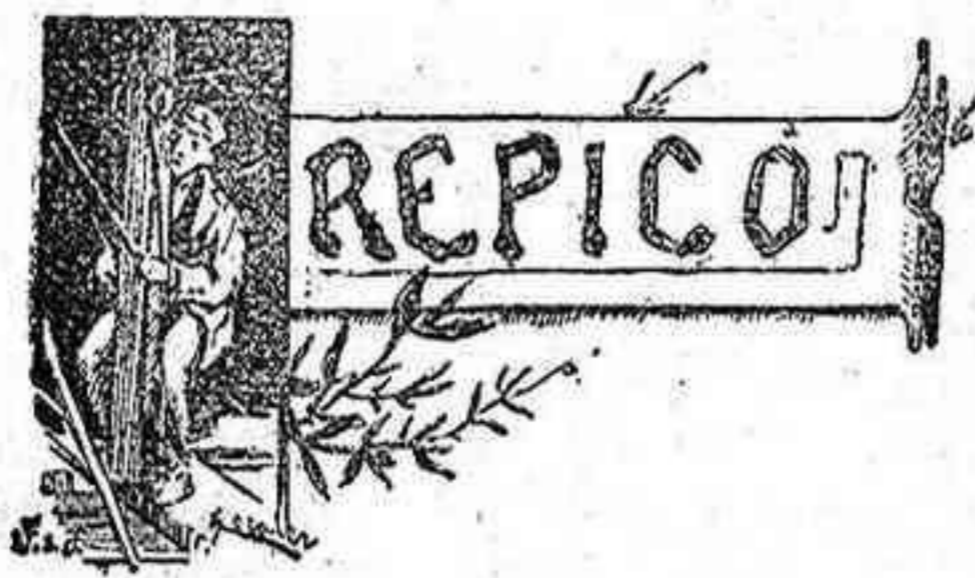
No obstant, com son molts los forasters que 'ns han vingut á veure, hi ha gent pera tot, y per aixó no es estrany que las empresas logrin bonas entradas.

Lo Tívoli anuncia «Saffo» que al llegir mos lectors aquestas ratllas ja l' haurá estrenat aquella companyia, que mereix la predilecció del públich per lo estudiosa.

Del estreno de «Mestro Feliu» ja 'n parlo preferentment y per cert que 'm dol que la primera obra nova de la temporada no hagi pogut esser un éxit de debó, puig encara que 'l senyor Anton Torrés signés cridat tres vegadas al final de la obra, no ho siguié pas ab entusiasme.

Lo que hem de for notar del Teatro Catalá, es que 'l rellotje 'ls hi den anar malament, porque comensá la funció mitja hora mes tart de la anunciada y com á consecuencia lo públich tingué mitja hora menos pera dormir. ¿S' hi posará esmena?

BERNAT PESCAIRE.

Nostre amich D. Modest Martí de Solá, ha publicat la segona edició de sa obra *Barcelona y su provincia*, lo qual proba l' éxit que ha tingut aquest libre tan útil pera 'ls estrangers que 'ns visitan.

Molt nos complau que alguna vegada

vejan los autors recompensats los seus travalls.

Ha visitat nostra redacció lo nou setmanari de Barcelona *La Fuente de la Salud*, á qui n' hi desitjém molta pera conseguir llarchs anys de vida, y *Lo Congost* de Granollers.

Ja veuhem que pera saludarlos *La Tomasa* los hi dedica un repicó.

Juntém nostre prech al de *La Renaixensa* pera que D. Frederich Soler, actual director del Teatro Catalá fassi prop de D. Joseph M. Arnau quant la bona amistat li sugereixi pera que 'l celebrat autor de *Donas* se determini á donar á la escena la comedia en tres actes titulada *Las Noyas*, que fa molts anys te en cartera.

Fora una resolució que 'ls seus admiradors li agrahiriam.

Reimpresos los números primer y segon de *La Tomasa*, los senyors que 'ns tenen demanats exemplars pera completar la colecció, poden passar á recullirlos en la impremta del periódich, Basea, 21, baixos, ó en lo kiosko del Sr. Tasso, Pla de la Boqueria frente al carrer del Hospital.

LO QUE TINCH Y 'L QUE NO TINCH.

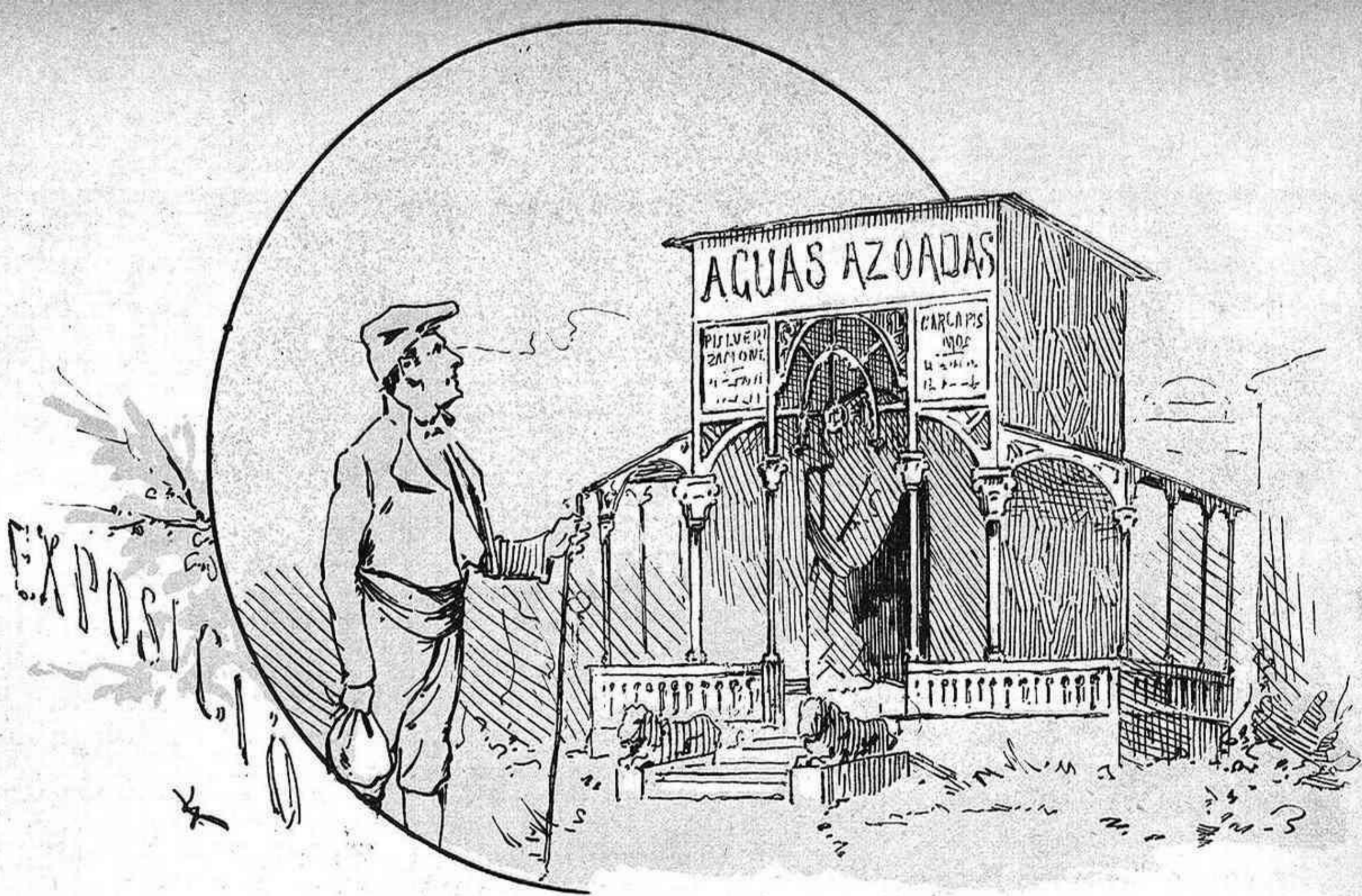
Tinch inglesos á trompons,
y mals de cap á grapats:
tinch dona, fills y cunyats:
y forats als pantalons.

Al hivern tinch panallons
que 'm donan un gros torment,
tinch talent, bastant talent....
pero de rabia renego
perque per fer cantá un cogo
no tinch sols un *sentiment*.

SERAFI GUITARRA

CORRESPONDENCIA.

R. C. Si ja personalment li hem dit que aprofitaré alguna cosa, per quins cinch sous desitja que li contestém ab lletres de motllo? No sia tan impacient ni tan perfidiós, que no veu que dona lloch á que se 'l rifin!—M. G. Ja n' hem publicat, ab igual solució. Lo altre fora.—J. A. A. Pera lo que V. 'ns ofereix ja 'ns dirigirém á la Redacció. Gracias.—F. C. Be l' anagrama.—P. B. Retiro una suposició.—Cap de trons. Aceptat.—C. de Barril. Es una llástima que 'ls seus travalls tingan fragments tan desiguals.—B. T. y B. Li dihém lo que al anterior tocant als versos.—J. B. ¿Qué vol dir *torell*?—Joan Saltó Vilaseca. Ja veu que faig lo que 'm demana. Lo altre no va prou be.—Col y Flor. Ho guardém.—Dolors Mont. ¡Mala contesta!—Roseta Kirofaff. Unas noyas que sentiren llegir lo seu Epígrama se posaren totas vermel·las.—S. Pitarreta. Reservo algo de lo que envía.—T. N. Alias. Li dich lo mateix que al seu colega mes próxim.—R. Roura. Espera tanda.—Ego Sum. Be.

Ayguas suadas? Pobre gent, si que es trist haver de suhar per guanyarse la vida!

XARADAS

I

S.^a *Hu-tres-dos* Miró
Carrer del *Total* n.º *terça*
Barcelona.

Si trobas la solució de la aquí present Xarada pots saber la direcció de la senyora Miró que te *naps* y no es casada

JOSEPH M. BERNIS.

II

Ma *primera* fa está alegre ma *segona* es punt de solfa, ma *tercera* es negativa y ma *cuarta* ja may torna. *Primera* y *dos* no es ciutat pero ja es mol mes que un poble, un poble á vora del-mar bastant lluny de Barcelona.

R. PALLEJÁ.

ENDEVINALLA

Estich dins de una presó lligat ab una cadena y se 'm condempna á tal pena

sols per massa estimació.
No 'm moch may del mateix lloch y sempre estich caminant; may reculo, sempre avant...
¿Encara no saps qui soch?

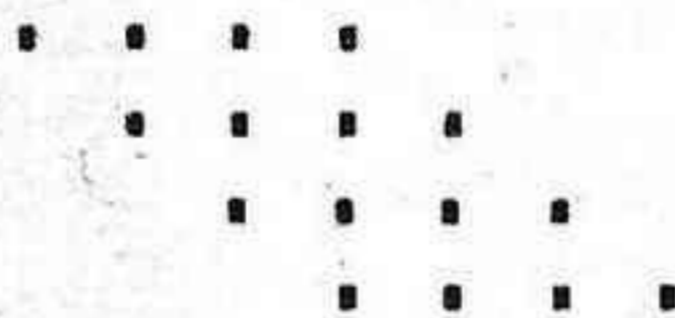
D. TRANQUIL.

LOGOGRIFO NUMERICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9.—Nom d' home
- 4 2 3 8 7 4 5 3.—Un ofici
- 4 5 4 7 6 7 2.—Nom de dona
- 6 6 9 3 5 3.—Un arbre.
- 4 9 6 9 1.—Una bestia
- 9 6 6 2.—Utensili de cuyna
- 1 2 3.—Un abisme
- 6 9.—Article
- 5.—Una lletra

EGO SUM.

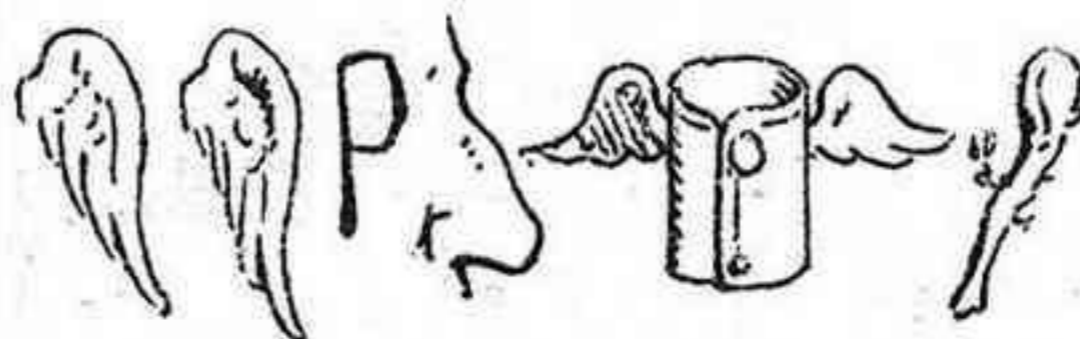
PARALELÓGRAMO

- 1.ª Ratlla horisontal, un abrich.—
- 2.ª Una fruyta.—3.ª Nom de dona y
- 4.ª En las casas; y verticalment.—
- 1.ª Ratlla, consonant.—2.ª Per pescar.
- 3.ª Nom d' home.—4.ª Los aucells ne tenen.—5.ª Un animal.—6.ª Nota musical al revés y 7.ª Vocal.

D.ª DINAMITA.

GEROGLIFICH

Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

- XARADA.—*Petaca.*
- COMBINACIÓ.—*Pescadores.*
- ANAGRAMA.—*Palau.—Paula.*
- ENDEVINALLA.—*Ma.*
- LOGOGRIFO NUMERICH.—*Filomena.*
- GEROGLIFICH.—*Las penas ab pa son menos (1).*

(1) Com veurán los aficionados va sortir equivocot.

La Tomasa.

PERIÓDICH IL-LUSTRAT Y LITERARI

- Suscripció. . . . 0'50 pessetas al mes.
- Número corrent. . . . 10 céntims.
- Atrassat. . . . 20 id.

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á la Imprempta y Administració de dit periódich, carrer de Batea, 21 bis, botiga.

Barcelona.—Imp. Daunis, Miró y Comp.ª